Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31650
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

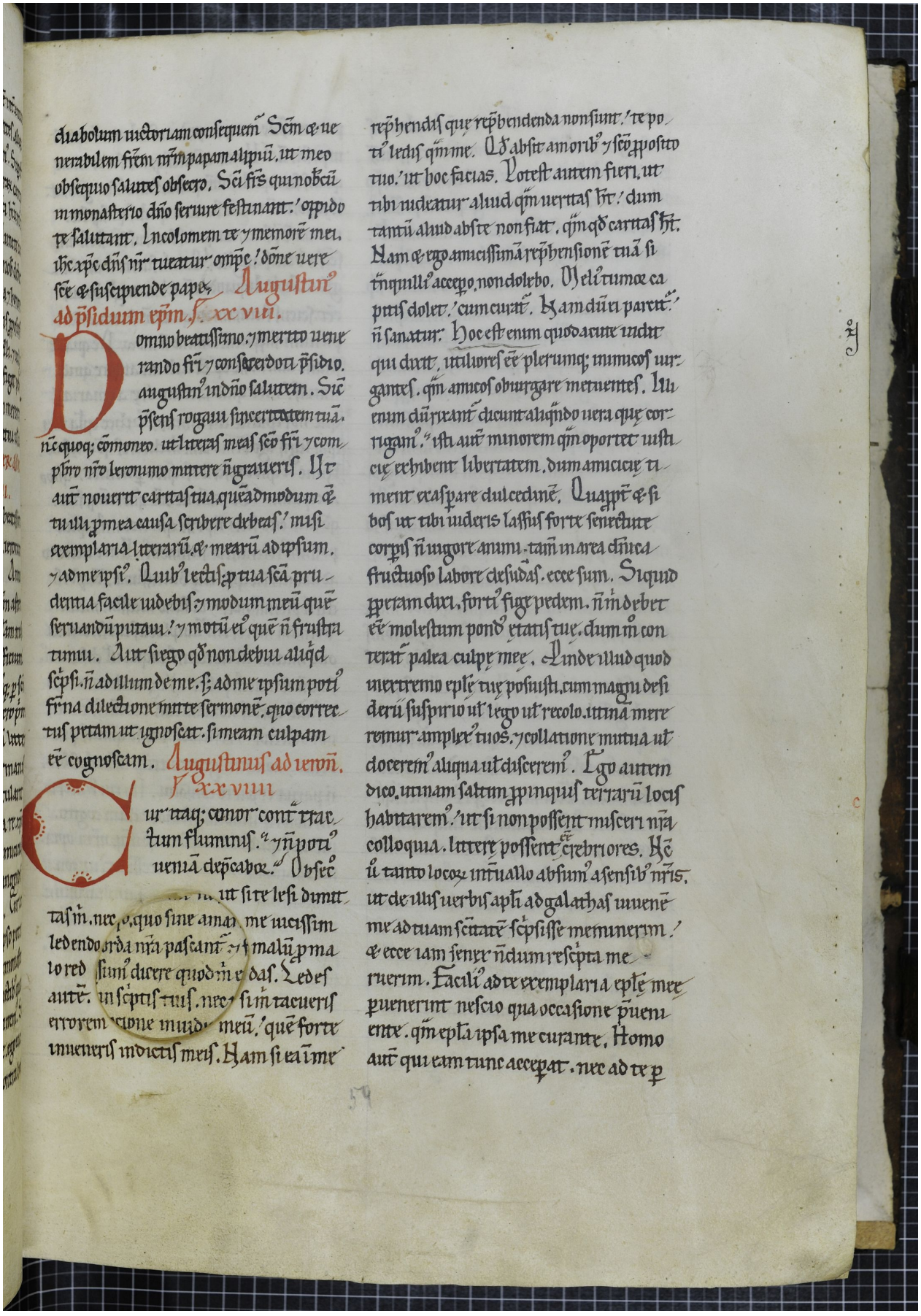

diabolum victoriam consequem. Scīm & ue
nerabilem fratrem mīm papam aliquē, ut meo
obsequio salutes obsecro. Scī fris qui nobcū
in monasterio dño seruire festinant. / oppido
te salutant. Incolomem te y memorē mei,
ihc xpc dñs nr tueatur' ompe! / dōne uere
scē & suscipiende pape.

Augustin' ad pēsidium epm. S. xxviii.

Domino beatissimo y merito uene
rando fri y consacerdoti pēsidio.
augustin' in dño salutem. Sū
pēsens rogaui sinceritatem tuā.
nē quoq; cōmoneo. ut literas meas scō fri y comp
bro mō Ieronimo mittere ñ grauetis. Ut
aut nouerit' caritas tua, quēadmodum & ē
tu illi pmea causa scribere debeas. / misi
exemplaria literarū & mearū ad ipsum.
y ad me ipsū. Quib' lectis p tua scā pru
dentia facile iudebis y modum meū quē
seruandū putau. / y motū ei quē ñ frustra
timui. Aut ego qđ non debui aliqđ
scripsi. ñ ad illum de me. s; ad me ipsum potī
fīna dilectione mittē sermonē, quo correc
tus petam ut ignoscat. si meam culpam
ē cognoscam.

Augustinus ad ieron. Ep. xxviii

Cur traq; cenor' cont' trac
tum fluminis. a y ñ pot'
uenia depcabor. b Obsec
ut sine le si dimit
tas m. nec, o, quo sine amari me mutuis
ledendo fr̄da nra pascam. / malū p ma
lo red siam ducere quod in e das. Ledes
aut. in scriptis tuis. nec si m tacueris
errorem cipne mundi meū, / quē forte
inueneris in dictis meis. Nam si ea i me
reprehendis que reprehendenda non sunt. / te po
ti' lectis q̄m me. Qđ absit a morib' y scō proposito
tuo. / ut hoc facias. Potest autem fieri, ut
tibi videatur aliud q̄m ueritas sit. / dum
tamē aliud abste non fiat, q̄m qđ caritas hīt.
Nam & ego amicissimā reprehensionē tuā si
inquili' accepo, non dolebo. Vel timore ca
pitis dolet. / cum curat. Nam dū ei parcit. /
ñ sanatur. Hoc est enim quod acute indit
qui dixit, utiliores ee plerumq; inimicos iur
gantes. q̄m amicos obiurgare metuentes. In
enim dū rixant dicunt aliquando uera que cor
rigam. / isti aut minorem q̄m oportet usti
cie exhibent libertatem, dum amicicie ti
ment exasperare dulcedinē. Quappe & si
bos ut tibi uideris lassus forte senectute
corpis ñ iugore animi, tam in area dñica
fructuoso labore desudas. ecce sum. Siquid
ppetam dixi, forti' fige pedem. ñ in debet
ee molestum pond' etatis tue, dum in con
terat' palea culpe mee. Unde illud quod
uerecremo epla tua posuisti, cum magu desi
deriū suspirio ut lego ut recolo. utinā mere
mur' amplex' tuos. y collatione mutua ut
docerem' aliqua ut discerem'. Ego autem
dico, utinam saltim ppinquus terrarū locis
habitarem'. / ut si non possent misereri mea
colloquia. litere possent crebriores. Hec
ū tanto locor' intuallo absum' a sensib' nris.
ut de illis uerbis apli ad galathas uuenē
me ad tuam scientiā scripsisse memuerim. /
& ecce iam senex ñ dum resepta me
ruerim. Facili' ad te exemplaria epla mea
puenerint nescio qua occasione puenu
ente. q̄m epla ipsa me curante. Homo
aut qui eum tunc accepat. nec ad te p